

vestnik

"MESSENGER" GLASILO ZVEZE SLOVENSkih DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXII, ŠTEV. 2—3

Registered for posting as a periodical — Category "B"

FEB.—MAR. 1977

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

Gospod je s trpljenjem svojim svet odrešil. Tako se je izpolnil ukaz, ki je bil od vekomaj.

Preko gore trpljenja drži cesta v večno radost, preko gore smrti drži cesta v življenje. Visoko do neba se je vzdignilo znamenje in vse trudne oči so zastrmele nanj. Ura bridkosti je bila ura spoznanja. Teman je stal križ na Golgoti, kajti za njim je plamenela vsa daljava v zarji paradiza.

Upajte, kopreče oči! Ne kapljica plemenite krvi, iz čistega srca izlite, ni kanila brez koristi. Korak, pod križem trepetajoč, je namerjen veselju naproti.

Pride ura, ko bodo pogledale proti nebu zakrvavele oči, ko bo vzkriknilo srce od prevelike bolesti.

„Elohi, Elohi, lama sabaktani!“
Takrat se bo dopolnil čas in duri se bodo odprle.

Gospodov dan je bil; puhtelo je iz razoranih njiv, češnje so cvetele na vrtu in breskve v vinogradu. Na cesti se je prikazal tujec, bos in golglav; oblečen je bil v rdečo haljo, ki mu je segala do nog; rokavi so bili tako široki, da se je razgalila roka do ramen, kadar je ukazoval oblakom. Svetli lasje so mu padali na rame, nebeska glorijska v soncu; v tla je bil uprt njegov pogled.

Prisel mu je naproti otrok, mladoleten, v cunje oblečen; na glavi je imel butaro drv in je jokal.

„Kam, otrok, in čemu jokaš?“
„Truden sem in lačen!“ je rekel otrok.

Tujec se je nagnil k njemu in ga je pobožal po licu.

„Odloži to butaro in pojdi za menoj!“

Otrok je zvrnil butaro na cesto, prijel tujca za roko in je šel z njim. Njegov drobn obraz se ni smejal prej nikoli, zdaj se je smejal; njegove plahe oči se niso svetile prej nikoli, zdaj so se svetile.

In se je ozrl tujec po polju, bogato cvetočem, in je vpraševal otroka.

„Čegavo je to polje?“

„Gospodovo.“

„Kdo ga orje, kdo seje tam in kdo žanje?“

„Mi orjemo in sejemo, gospod žanje, zakaj njegovo je polje.“

Ozrl se je tujec z dolgim, tihim pogledom po vsem polju, bogato cvetočem; na desno stran se je ozrl in na levo; v njegovem pogledu pa je bila bridkost; in kakor se je ozrl, so usehnile vse bilke in zemlja je bila suha in nerodovitna.

In sta šla dalje.

Prišla jima je nasproti dolga vrsta ljudi; cule so imeli v rokah in so gledali v tla. Globoko so bili upognjeni, do pasu oprášeni. Moški in ženske, starci in otroci. Tudi otroci so bili tihi in so gledali v tla.

„Kam, ljudje božji?“ je vprašal tujec.

Niso ustavili koraka, niso vzdignili glave; in vsi so zapeli žalostno romarsko pesem.

„V Ameriko, v obljubljeni deželo, kruha iskati in zemlje in domovine!“

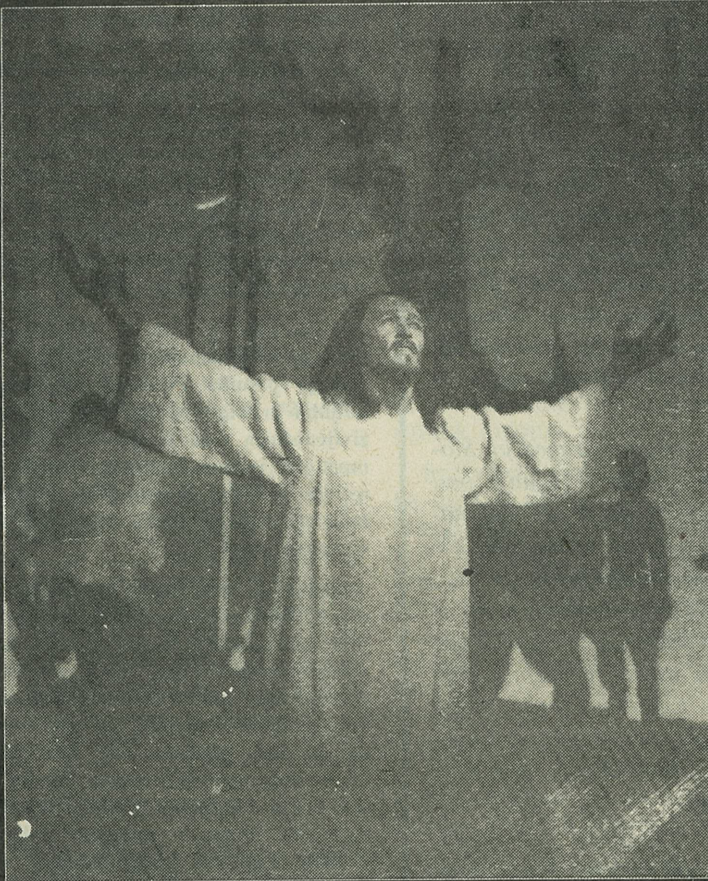
Tujec se je ozrl nanje, pogledal je vse po vrsti; in kakor so občutili njegov pogled, so se jim nenadoma zjasnili obrazi, ki niso bili prej jasni in veseli.

„Odložite cule in pojdite z menoj!“ je rekel tujec.

In takoj so vsi zvrnili cule na cesto in so šli za njim.

Prišli so v vas, tako temno in žalostno, kakor da jo je Bog sam zapustil. Lesene bajte, s slamo krite,

ZA KRIŽEM

so visele ob klancih, strmele na procesijo s trudnimi očmi. Na pragih so stali ljudje, tihi in upognjeni; črni molki so rozljali med koščeni prsti.

„Polje ne rodi kruha, pa bodi kamen naš delez in molitev!“

„Odložite molke!“ je rekel tujec.
„Tudi svete podobe obrnite in žeg-

nančke izpraznite in pojdite za menoj!“

Ljudje so vrgli molke na cesto, obrnili so v zid svete podobe, izpraznili so žegnančke in so šli za njim.

Dolga procesija je bila, dolgo so romali. Pa so prišli do velike črne hiše s črnimi okni; kladiva so pela, bobnela so železna kolesa; črn dim se je vil proti nebu; ni se dovol,

vračal se je k zemlji, kakor Kajnova daritev.

„Kdo domuje v tej hiši?“ je vprašal tujec.

In so mu odgovorili.

„Tisti domujejo v tej hiši, ki nimajo ne doma, ne zemlje, ne domovine. Njih delo domuje tam — sami domujejo v bridkosti!“

Pogledal je tujec in hiša je vztrepetala. Odprla so se ogromna vrata; in prišli so iz temne veže in od vseh steza in potov in kolovozov; trudni so bili in črni in žalostni; ko pa jih je osvetlil njegov pogled, so se nenadoma vzravnali, radost je zardela v njih obrazih, prijeli so se za roke in so šli za njim.

„Kam?“ so vprašala usta.

Srce je slutilo, kam.

Tujec je šel pred njimi v dolgi rdeči halji, njegovi svetli lasje so trepetali v vetru.

Sli so in so prišli v kraj, ki ga Bog ni blagoslovil. Kakor v grob je bil pogreznjen; od vseh strani so strmele v grob visoke črne skale.

„Čegav je ta kraj?“ je vprašal tujec.

„Gospodov,“ je odgovoril otrok. Ozrl se je tujec, na levo je pogledal z žalostnimi očmi in na desno; in tedaj so se nenadoma odprle kočice, plaho skrite pod skalami. In iz koč so prišli ljudje, upognjeni in trudni; sila jih je bilo, počrnela je dolina.

„Odkod, ljudje božji?“ je vprašal tujec.

„Izpod zemlje!“ so odgovorili.

„Črno zlato kopljemo pod zemljo; črno zlato za gospoda, črn kamen zase!“

Tujec jih je pogledal, nagnil je glavo in šli so za njim; lahek je bil njihov korak, kakor se nikoli prej; oči so gorele — v zmagovalstvu že, nič več v koprenju.

Sli so in dolga je bila procesija. Vila se je s hriba v hrib, iz doline v dolino. Pod senco te črne procesije, pod senco rdeče halje in svetlih vihrajajočih las so čudežno umirala polja, veneli so travniki; doline so se vzdigale, padali so hribi. Bogastvo, iz prokletstva vzkliko, se je vračalo v prokletstvo.

V klanec so šli, zmerom višje; vsa pokrajina je bila pod njimi, jasno razgrnjena kakor na dlani. Pred njimi se je svetila dolga rdeča halja, svetli lasje so goreli v soncu.

„Kam?“

Tujec ni odgovoril.

Obzorje je vse vzplamenelo, kakor tretjo uro nad Golgoti; vzplamenel je na nebu križ, ki je segal s silnima rokama od izhoda do zahoda.

Tujec pa je stopil na hrib, nagnil je glavo in zakril oči; zakaj velika je bila bridkost v njegovem srcu.

„Ne ozrite se v prokletstvo in trohno, vsi vi tisočji in milijoni, ki ste koprneli za menoj! Vsi vi ponižani in užaljeni, vsi vi zasluženi in obremenjeni — zdaj, ko je naš dan, pojte hozana in aleluja! Iz bičanja in iz križanja, iz sramote in trpljenja je vzrasel naš dan, do nebes se je povzdignil naš križ — pojte mu hozana in aleluja!“

Šel je pred njimi, visok in lep, v dolgi rdeči halji, in vsi so šli za njim, vsi ponižani in razžaljeni, vsi zasluženi in obremenjeni.

Sli so v svetel dan, ko se je zgrnila globoko za njimi nad Sodomo strašna noč; sodbe noč in obsodbe.

Sli so za njim v zmagovalstvu in radost; tisti ponižani in teptani so šli za njim, ki jim je rekel:

Božje kraljestvo je v vas.
IVAN CANKAR

MEMENTO MORI (Spomni se smrti)

Dolgost življenja našega je kratka.

Kaj znancev je zasula že lopata!

Odperta noč in dan so groba vrata,

al dneva ne pove nobena pratka.

Pred smrtjo ne obvarje koža gladka,

od nje nas ne odkupjo kupi zlata,

ne odpodi od nas življenja tata

veselja hrup ne pevcev pesem sladka.

Naj zmisli, kdor slepoto ljubi sveta

in od veselja do veselja leta,

da smrtna žetev vsak dan bolj dozori.

Znabiti da, kdor zdaj vesel prepeva,

v mrtvaškem prtu nam pred koncem dneva

molče trobental bo: 'Memento mori!'

Dr. France Prešeren

VESELO ALELUJO

ŽELI VSEM PRIJATELJEM

IN ZNANCIEM V AVSTRALIJI

SLOVENSKI "VESTNIK"

Karel Mauser

Ko je v Clevelandu, v Severni Ameriki na 21. januarja tega leta prenehalo biti srce Karla Mauserja, smo zdomski Slovenci izgubili svojega največjega pričevalca.

Klena slovenska beseda, katero je v svojih spisih zapustil bodočim generacijam Slovencev bo živo pričala, da sta za vsako sligarijo potrebni najmanj dve barvi ako hočemo, da nam nekaj predstavlja; da ni vse samo črno, niti vse samo belo, da so preprosti ljudje idealističnih nazorov tisti, ki največ tvegajo in trpe, pa naj bodo na tej ali na oni strani barikade.

Pisatelj ni ta, ki sestavlja politične manifeste in resolucije. Če je iskren in nepodkupljiv potem da svojemu peresu mnogo bolj važno in učinkovito nalogo: Z opisovanjem, raziskovanjem in nazornim slikanjem dogodkov in ljudi vzpodbujati v bralca razmišljanje in presojanje.

Tako smo v naši preteklosti imeli primere Prešerna in drugih, ki so nam priklicali k življenju zavest svoje narodnosti; tako smo imeli Cankarja in druge, ki so nam dali vzroke razmišljanja o pravičnosti družabnih ureditev.

Oblastniki pa so že od nekaj skušali omejiti ali celo zatreti to nalogo svobodnega peresa, kajti dobro so se in se še zavedajo nevarnosti sprostivite duha. Na vse načine so in še poskušajo prisiliti mojstre peresa, da se omeje na to kar ne bi pomagalo rušiti privilegijev ki so si jih ustvarili. Censura, posebna cerkvena dovoljenja, ekonomski pritiski, omejitve osebne svobode ali celo smrt so bila in so še orožja proti svobodi pisane besede. Toda zaman! Maksima Gorkega ni zaustavila carjeva Ohrana, Prešerna ni ustavil družabni pritisk, Cankar je vztrajal navzlic siromaštvu, nacistično sežiganje milijonov knjig ni zadušilo vere v človečanstvo in Solženicin je preživel sibirski taborišča.

Karel Mauser je v svojih delih predvsem raziskoval tragedijo Slovenskega naroda v zadnji svetovni vojni. V njegovi trilogiji "Ljudje pod bičem" se je še posebno potrudil naslikati usodo, ki je na ta ali oni način zadala udarec vsakomur od nas, ki smo šli skozi ta težka leta. Če portreti ljudi v tem monumentalnem delu odgovarjajo resničnosti, če vtis, ki nam ga podaja odgovarja dejstvu, danes ni važno. Važno je, da je pokazal tudi drugi del obraza in je s tem sprožil vprašanja ter podal bodočim rodovom tudi pogled z druge strani in tako vzrok za razmišljanja in dvome v verodostojnost samo ene verzije. Pokazal je na težko vlogo tega velikega števila Martinov Kačurjev, idealistov Cankarjevega kova, ki so na svojih ramah nosili največjo težo križa Slovenskega naroda v njegovih najbolj črnih a tudi najbolj svetlih dnevih.

Karel Mauser se je rodil 11. avgusta 1918. v Zagorici pri Bledu. Gimnazijo je študiral v Kranju ter po maturi vstopil v bogoslovje. Preživel je najhujše dneve bratomornih bojev na Dolenjskem, izstopil je iz bogoslovja pred posvetitvijo v duhovnika in se zaposlil v Slovenčevi knjižnici v Ljubljani. Koncem leta 1945 je moral po nalogu oblasti zapustiti domovino. Naslednja leta je preživel na Koroškem ter se končno naselil v Združenih državah Amerike, kjer je dobil delo v tovarni svetrov.

Ves čas je v glavnem posvetil pisateljevanju in njegova zapuščina obsega preko 20 knjig, povesti in črtic. Bil je prav gotovo ne samo najplodovitejši nego tudi najboljši in najuglednejši pisatelj slovenskega zdomstva in tega mesta mu ne bodo mogli zanikati tudi najbolj pristranski opazovalci.

M.P.

"ŽALOSTEN PRIMER, ZARES"

Takšen je bil namreč nadnaslov melbournskega "The Herald-a" z dnem 1/3/77 v svojem "editorial".

Primer Vinka Govljaka, imigranta, državljan Avstralije, (lahko pa se zgodi kateremukoli izmed novonaseljencev).

Avstralski nadebudneži (ne mislim aboriginals, marveč le nekaj generacij pred nami dospelih imigrantov) so več ko eno leto terorizirali družino Vinka Govljaka iz Broadmeadowsa.

Drhal, v večjih skupinah, se ni omejevala zgolj na vzklikanje "Wogs" pred hišo Govljakovih, marveč je večkrat uporabljala tudi dejansko svojo moč. Ne samo jajca, tudi kamenje je deževalo po hiši. Zatorej ni čudno, če je Vinko Govljak zgubil živce: branil se ni samo pred drhaljo, temveč tudi pred policijo, isto policijo, kateri je predčasno prijavil izpad rasistov. To je bilo takrat, ko so streljali v njegovo hišo.

Vinko Govljak je zares zgubil svoje živce. V samoobrambi se je z orožjem uprl tudi policiji, ko ga je le-ta hotela aretirati. No, zato je bil V. Govljak obsojen na dve leta zapora. Vse prav. Prekršil je zakon. Vendar v kokšnih okoliščinah!

Zares. V podobnih okoliščinah se je že znašel prenekateri izmed novonaseljencev, te ali one narodnosti. Živimo pač v deželi, v kateri doberšen del družbe se v tem pogledu še ni pomaknil iz 19-stoletja. Če pa Avstralija, se pravi mi, vsi Avstralsci, želimo svetu dokazati, da se je tudi Avstralija premaknila v 20-to stoletje, imamo v tem primeru priliko, da to z dejanji dokazemo.

Namreč temeljito bi bilo treba prezračiti policijsko postajo, katera je prijavila Govljaka, zakrila pa si je kakor izgleda oči pred vzrokom (kazenskim prekrškom), ki je Vinka privedel pred sodnika. Avstralski zakon je najprej prekršila drhal iz Broadmeadowsa — v samoobrambi pa seveda tudi Vinko.

Poštenom in mirnem sožitju med starejšimi, novejšimi in najnovejšimi imigranti na ljubo je treba soditi ne samo V. Govljaku, marveč tudi provokatorjem, ki so ga priveli v zapor. Sodili so majhen greh majhnega človeka, zatisnili so si pa oči pred nezasišnim grehom — grehom po obsegu in duši velikega naroda.

Karel Drago Kodrič

SLOVENSKI POUK V MELBOURNE

Z uvedbo poučevanja slovenščine v državnih šolah, so se v tem letu končno uresničile želje mnogih avstralskih Slovencev. Vpisovanje je bilo izvršeno 5. februarja na treh centrih. Redni pouk sedaj obiskuje stopetdeset srednješolskih študentov, v vsakem centru po dva razreda. Otroci slovenskih staršev se bodo tako učili in usposabljali v jeziku, ki ga že poznajo v svojem domu. Ocenjevani bodo kot v vsakem učnem predmetu, tako da bo slovenščina del rednega šolskega pouka.

S tem je bil položen važen mejnik za nadaljni razvoj slovenstva v Avstraliji. Z uvedbo slovenščine v državni šolski sistem je dano priznanje skupnosti slovenskega porekla in primer upoštevanja vladnih oblasti za osnovne narodnostne pravice. Ni dvoma, da bo sčasoma uveden pouk take vrste širom Avstralije. Vsekakor je vzeti slovenski pouk kot zgovoren dokaz tvornosti avstralskih Slovencev, saj je to bila naša inicijativa in organizacijske priprave smo izvedli sami.

Vpisovanje je bilo v prvem tednu februarja, ko praznujemo spomin našega največjega pesnika Franceta Prešerna, človekoljuba in narodnjaka. Oporoka njegovega življenjskega dela je ljubiti in razvijati samostojen jezik v bratskih odnosih do vseh ostalih jezikov. Melbournski Slovenci smo tako na najlepši način proslavili obletnico nejegove smrti.

Lahko se reče, da je bilo vpisovanje lep uspeh. Slovenci tu prednjačimo pred ostalimi slovanskimi jeziki, čeprav smo številčno manjši. Eden naših problemov je, da Slovenci žive razkropljeni širom Melbourn in še ni misliti na osnovanje razreda na kaki krajevni šoli, kjer bi morali imeti določeno minimalno število študentov. Grki, Italijani, Nemci, ki štejejo v stotisoče, imajo v mnogem veliko lažje. Vendar, tudi oni imajo sobotni dopoldanski pouk za kraje, kjer ne morejo imeti polnoštevilnega razreda. To je dobra rešitev vprašanja, zlasti za manjše etnične skupine, ki niso močno naseljene v enem kraju.

Poučevanje se po nekaj tednih ustaljuje. Učenci in učitelji se bodo počasi prilagodili razmeram, kjer se orje ledino. Začetnih težav je mnogo. Uence je potrebno porazdeliti po starosti in obenem upoštevati različne stopnje znanja jezika. Nekateri vpisanci govorijo slovensko tekoče in imajo že dober besedni zaklad. Navajeni so govoriti slovensko od doma in so se morda tudi že naučili brati ter pisati v nedeljskih tečajih. So pa tudi učenci, ki skoraj ne znajo besede, pač pa imajo željo naučiti se. Med tema dvema skrajnostima so vse različne stopnje znanja. Vse pa je organizirati v dva razreda na vsakem centru. Učiteljice morajo upoštevati različne v vsakem razredu in tako ravnati, da se učna snov ne jemlje prehitro za tiste, ki so začetniki. Oni, ki imajo že nekaj podlage,

pa se izpopoljujejo in utrjujejo v znanju. Na vsaki učiteljici je, da poskuša s svojo učno metodo predelati snov, ki je načrtno predvidena od Education Department-a. Pridobljene izkušnje bodo tekom časa pokazale, kako je premostiti takšne probleme. Temelj za nadaljne uspehe in splošen napredek pa je vsekakor sodelovanje staršev, učiteljev in učencev.

Istocasno je ponoviti in povdariti vrednost in važnost slovenskih jezikovnih tečajev po slovenskih klubih in privatnih šolah. Precej učencev današnje državne šole je bilo lansko leto v klubskih tečajih in v Slomškovi šoli. Njihov odhod v državne šole, je bil letos izpolnjen z novimi učenci predšolske in osnovnošolske starosti. To je najboljši pokazatelj vsesplošnega porasta. Potrjena je smoternost in upravičenost obstoja tako državnih kot privatnih slovenskih tečajev in je lep primer dopolnjevanja.

Nagrajen je idealizem posameznikov, tihih prosvetnih delavcev, ki s toliko požrtvovalnostjo poučujejo slovenščino v ne-lahkih razmerah. Potrebni so primerni prostori, oprema, učno gradivo. Takorekoč vsi pogoji za uspešno poučevanje. Na posameznih odborih je, da poskušajo po danih možnostih omogočiti dobre pogoje. Letos je vredno vložiti prijave za denarne podpore, ki jih podeljujejo ministrstva za etnične zadeve po posameznih državah. Denarni viri so sicer omejeni, toda dobro utemeljena prošnja bo morda upoštevana.

Omeniti je tudi veliko zanimanje za slovenski pouk izven Avstralije. Priznani slovenski univerzitetni profesorji pozdravljajo pričetek sistematičnega pouka in so v primeru potrebe pripravljeni nuditi pomoč. To je vsekakor zelo dobrodošlo. V mnogem nam bodo prišle v prid ameriške izkušnje dvojezičnega poučevanja; ameriški pogoji imajo sploh veliko sorodnosti s nukajšnjimi. Seveda so pa tudi tam precej pred nami v teh vprašanjih.

Slovenščina se danes poučuje po deželah širom sveta. To pa ne zmanjšuje kulturnega zanimanja za matično deželo Slovenijo. Slovenski jezik in književnost so del kulturne dediščine naših prednikov. Vse dokler Slovenec ohranja pravico svobodne izbire besede in volje, je vreden dedič svojih prednikov brez obzira na državljanstvo.

Z razvojem šolstva se bo kulturna dejavnost povečala in rojaki se bodo seznanili z deli naših kulturnih delavcev in strokovnjakov. Povojna generacija slovenstov uspešno nadaljuje delo tistih velikanih naše preteklosti, ki so nam izoblikovali jezik in ohranili narodnost. S svojim strokovnim delom na polju književnosti in jezikoslovja uvrščujejo naš jezik na enakovredno raven z ostalimi svetovnimi jeziki. Vsak Slovenec je do neke mere deležen tega uspeha.

A.L.C.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

OB YARRI

BALINANJE

se je v Elthamu vršilo 5. in 6. februarja, ko so se dvodnevni medigri balinarji borili za njihov pokal.

Da je vreme v soboto precej prevarilo naše balinarje se to ni preveč poznalo pri končni podelitvi pokalov.

Toda kljub dežju je bilo razpoloženje lepo domače ob prijetni glasbi "Rudija in njegovih fantov", ki so v soboto zvečer zažingali, da se nikomur ni mudilo domov.

V nedeljo pa je bilo vse še bolj živahno. Kočno se je vreme zboljšalo in pokazalo se je, da bo za vse lep piknik. Že zgodaj popoldan, je naš ansambel "SAVA" privabil v dvorano veliko ljubiteljev glasbe, da ne govorim o končanem tekmovanju, ko je bil čas podelitve pokalov.

PUST

Kot vsako leto smo tudi letos imeli pustno zabavo, toda prvič v naši Elthamski dvorani.

Ne vem zakaj, toda pustnih šem smo imeli zelo malo. Mar smo postali leni, ali hočemo zatajiti naš, tako dragocen del tradicije? NE! Morda pa si le mislimo: "Lani sem bil jaz maškara, letos pa bom dal prednost drugim", in tako počasi vse izumira, ker se vsak izgovarja na drugega.

Teh nekaj šem bi skoraj prezrli, in bi pozabili da smo pust letos sploh proslavljali, če ne bi s pustnimi dobrotami, kot so krofi, kislo zelje, in klobase ter podobno, obogatili našo kuhinjo.

Kot objavljeno naš ansambel "Encijan" ni zabaval zaradi boleznih ki je doletela enega izmed godcev, zato nas je ansambel "Velenje" presenetil z njihovim igranjem in nas spravil iz zadrege.

ČLANSKI SESTANEK

20. februarja ob 3h popoldan se je na zemljišču vršil prvi članski sestanek v tem letu, ki je ob lepem vremenu privabil na pogovor veliko število naših članov.

Po otvorilni točki sestanka je bilo podano finančno poročilo od kar je v delovanju nov odbor.

Gradbeno poročilo, ki ga je podal tajnik Peter Mandelj je vseboval nekaj naslednjih točk: Inštalacija vode, Vhod na zemljišče, v obliki kozolca, Izvršitev doma: balkoni, tuši itd., Košarka — ki je že v programu.

Med drugim so člani razpravljali tudi o uporabi dvorane za otroke ob deževnih dnevih, prostoru za parkiranje avtomobilov, kulturnem delu in

podobno. Skratka, ta članski sestanek je bil v korist našim članom tako, da v čimvečji povezanosti nadaljujemo z ostalim delom.

MLADINSKI PIKNIK

Mladinci pa so v nedeljo 27. februarja odpotovali na piknik v Shepparton, o katerem vam je več napisala Miss D. Dolenc.

MOOMBA

V soboto 5. marca so mladinci S.D.M. pokazali kaj znajo, ko so za "MOOMBA" nastopili na odru pred publiko od 4h do 5 h popoldne v Alexandra Gardens. Oblečeni v narodne noše so najprej zaplesali nekaj polk in valčkov ob spremljavi ansambla "SAVA", nato pa so plesali folkloro ob spremljavi harmonikaša G. Viktorja Lampe. Po odigranem folklornem plesu, katerega je plesalo šest parov so se zopet zavrtili na odru, tokrat ob zvokih ansambla "DRAVE".

Vsem nastopajočim čestitamo za njihov trud in upamo, da bodo tudi drugo leto tako lepo zastopali naš slovenski narod.

Isti dan pa je v Geelongu bilo balinarsko tekmovanje S.B.Z.V., ki se je nato nadaljevalo v nedeljo 6. marca.

Ne da so se samo starejši borili za zmago, ampak tudi mladinci S.D. Geelong in S.D.M., ko so se pomerili v odbojki. Zmagali so fantje S.D. Geelong, naši pa jim že sedaj zagotavljajo, da jih bodo povabili na igro košarke, tako da bomo potem videli kdo je komu kos.

VINSKA TRGATEV

12. marca smo v Elthamu imeli pravo pravcato trgatavo. Na enem izmed mostičkov ki vodita v dvorano je bilo toliko trte z grozdom, da smo si ga lahko vsi privoščili. Eni so brez kakršnihkoli komplikacij, tajno policijo, ki je pazila ta naš vinski pridelek, kar lepo zvozili, ne da bi plačali 50 centov. Drugi pa so bolj težko prišli skozi.

Pri žrebanju vstopnic pa je eden srečnih dobitnikov zadel "Portable TV", čestitamo. Po nekaj časnemu odmihu v Elthamu pa je bilo zelo lepo slišati ansambel "Drava" in njihove nove melodije.

Ženska sekcija pa je imela precej dela s pripravo večerij, čeprav sta bila dva prašička pečena na ražnju.

"Jana"

PREDVIDENI SPORED ZABAV S.D.M. ZA LETO 1977

APRIL:

11. Apr. — Ponedeljek	PIKNIK S PLESOM	Igra "DRAVA" in "BLACK DIAMONDS"
30. Apr. — Sobota	REDNI PLES	Igra "SAVA"

MAJ:

7. Maj — Sobota	VEČER NAŠIH MAMIC	Igra "SAVA" (Brezpl.)
14. Maj — Sobota	REDNI PLES	Igra "SAVA"

JUNIJ:

11. Junij — Sobota	LETNI PLES	Igra "DRAVA" in "SAVA"
--------------------	------------	------------------------

JULIJ:

9. Julij — Sobota	REDNI PLES	Igra "DRAVA"
-------------------	------------	--------------

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jaka in Jim Korošec

Svoji k svojim !

IZLET UPOKOJENCEV SDM

Gospa Mici Hartmanova, ki ima v oskrbi naš krožek je organizirala enodnevni izlet na Dandenong hrib. Določena je bila nedelja 13. marca. Zbirališče po juturnji maši izpred naše cerkvice v Kew. Do tam pa je bilo treba zbrati vse upokoјence, kar so preskrbeli ga. Hartman, ga. Danica Kozole, ga. Nada Lauko ter ga. Čar in g. Florenini, oba upokoјenca z lastnima avtoma.

Prekrasno jutro brez ikakega oblaka nam je obetalo sončen in topel jenski dan. Po približno enourni vožnji smo bili že nekje sredi hribovja Dandenong med vitkimi eukaliptusi in bori ter visoko praprotjo. Vonj po smoli in svežem zelenilu grmičevja, katerega so krasile še sveže kapljice jutranje rose nam je začel polniti naša pljuca. Še nekaj ostrih ovinkov pa smo stali na vrhu hriba ob hotelu Skyline. Od tam se nam je nudil prekrasen razgled po prostranem okolju hriba z obrisi Melbourne v ozadju.

Po kratkem odmoru in slikanju smo nadaljevali pot do bližnjega prostora s pripravami za pečenje na žerjavici, kjer sta nam gospe Danica in Nada spekle klobase in druge vrste mesa. Ga. Mici pa nam je pripravila salate a v paniki je ugotovila, da je pozabila doma kis Pregovor pravi, da je človek v zadregi iznajdljiv, tako je tudi Mici krompirjevo salato začinila

KAJ SO MAŠKARE?

Najidealnejša zvrst ljudi. Ti ljudje spremene svoj obraz zgolj enkrat na leto.

12. februarja smo na elthamskem Hribu srečali maškare. Dan je bil hudo vroč, prav kot priprave v kuhinji. Pravzaprav pa se je še huje godilo moškimi, ki so nam stregli osvežilne pijače.

Slovinci smo pač Slovenci. Najhujša vročina nam ni kos. V takem primeru pač bolj znatno zalivamo svoja žejna grla. No, osvežilnih pijač ni manjkalo. Torej ni čudno, če je potem še pozno v noč donela pesem s Hriba. Tudi tradicionalni Ju-hu-hu! je vsekakor opozoril muzikante, naj malo bolj privijejo svoje inštrumente.

Naši najmlajši, ki so se podnevi potepali po igriščih na Hribu, so prišli do svoje veljave, ko se je mednje pomešal zares pravi štajerski kurent. Žal, da se je slika te mrcine pokvarila, sicer bi se kosmatinec, (sedaj že preoblečeni Lojze Cvetko) še enkrat videl na strani našega tiska.

K.K.

z mineralno vodo mesto kisa. Morda ni bilo velike razlike ali pa so bili naši želodci že precej prazni, da to nihče ni opazil. Ko smo ukrotili naše želodce smo še kake dve uri posedeli in se ob šumenju grmičevja ter poživigavanja ptic navžili gorskega zraka. Nazadnje smo dali duška našim grlom in zapeli nekaj naših domačih.

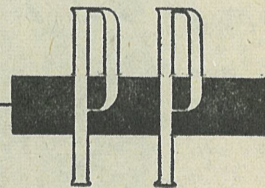
Po tem oddihu so nas odpeljali na drugo stran hriba, kjer imata ga. Marta in g. Jože Gierak na kraju Upwey svoj prijazni domek s prekrasnim velikim vrtom. Oba sta nas z veseljem sprejela in postregla s kavo, pecivom in drugo pijačo. Posedeli smo na vrtu in se tako razgovorili, da nam je popoldne kar prehitro minilo.

Ko smo se začeli odpravljati proti domu nas je v hiši čakalo veliko presenečenje: Mize polne raznih vrst mesa, salat in pijače so se raztezale po vsej jedilnici. Vrh vsega pa je bilo še polno sladkarij, kot da smo na ohceti. Pa ni bila ohcet. G. Jože je slavil svoj rojstni dan. Ga Marta, mati dveh malčkov, zelo prikupne zunanosti je izvrstna kuharica; je tudi zelo spretna, vse je sama pripravila. Kadar pa naraste trava pa sedi tri ure za kosilnico.

Obema želimo še dolgo vrsto let sreče za skupni napredek ter od nas vseh upokoјencev iskrena hvala za lepo popoldne in gostoljublje.

Prav tako pa tudi najlepša hvala gospem Mici Hartman, Danici Kozole in Nadi Lauko ter vsem ostalim, ki so nam pomagali pripraviti tako lepo nedeljo.

Minka Peršič

TISKARNA

POLYPRINT
PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

MARINA KLANCIC IN SONJA ROTAR
V NARODNIH NOŠAH IN TUDI PRAVE "PEVKE"

NAJMLAJŠE PEVKE: DORIS MAZ

RDEČA MARELA POD VROČIM SONCEM AVSTRALIJE —
DAJE SENCO MARIJI MANDELJ

GRUPA NARODNIH NOŠ — FOLKLORNA SKUPINA

SLOVEN

DROBTINICE IZ SYDNEYA

V marcu, se po 18. letih življenja v Avstraliji, vrača v domovino dolgoletni odbornik SDS, Frank Stare. Njegova žena Anica, sin Marko in hčerka Vanessa ga v domovini že pol leta težko čakajo. Pridnega delavca za našo slovensko skupnost, kakor tudi dobrega prijatelja Frenka, bomo neizmerno pogrešali. Najraje bi ti rekli: "Ostani!", kajti bolečina slovesa je zmeraj grenka. A ker vemo, da tako pač mora biti, ti iz srca kličemo: "SREČNO, dragi Frenk!" Da bi ti življenje v krogu družine v domovini teklo srečno in zadovoljno in da bi hitro premostil vse začetniške težave! Upamo, da na naše Društvo, za katerega sta oba z Anico toliko žrtvovala, ne boš pozabil, kakor tudi ne številnih prijateljev in da se nam boš kdaj pa kdaj oglasil vsaj s kratkim pisemcem. Vse dobro in srečno pot!

*

3. marca se je s počitnic v domovini vrnila članica našega Društva gospa Ivanka Pohlen. Vsi, ki jo imamo

radi smo je veseli, še posebno, ker po vrnitvi izgleda tako čila, mladostna in vesela. Dobrodošla Ivanka!

*

V februarju sta se v domovino, z obiska v Sydneyu pri sinu Lojzu Gominšek in družini, vrnila njegova oče in mama. Upamo, da jima je naš slovenski hribček ugajal, saj sta kar rada prihajala med nas in da sta v Sydneyu doživela veliko lepega in nepozabnega.

*

24. februarja se je Danici in Jožetu PETRIČ rodil prvorojenec Tomažek-Andrej, ki je bil za očka največje darilo za njegov rojstni dan. Tomažek je ob rojstvu tehtal 3,5 kg in je dolg 52 cm. Mali možek je zdrav in krepak v veliko veselje staršem.

*

V februarja sta praznovala 12. obletnico skupnega življenja v zakonu, Darko in Beba BOREC. Da bi vama življenje tudi v prihodnje teklo srečno in zadovoljno, ter da bi rada prihajala na naš slovenski hribček, vama

želijo vsi, ki so radi v vajini prijetni družbi!

*

10. obletnico pa sta praznovala Ivica in Tone KUSTEC, ki ju često vidimo v društveni kuhinji, kako marljivo pomagata. Draga Ivica in Toni, s hvaležnostjo za vajin trud, vama želimo iz srca še veliko, veliko let sreče, zadovoljstva in zdravlja! Upamo tudi, da bomo ob vajini 20. letnici spet tako veselo praznovali v Horsley Parku.

ZAHVALA

Ob rojstvu najinega prvorojenca Tomažka, se iskreno zahvaljujemo odboru Slovenskega Društva Sydney, za prelepo ikebano cvetja in košaro sadja, kakor tudi za vse dobre želje. Upava, da bo tudi Tomažek zvest član naše slovenske skupnosti!

Obenem se iskreno zahvaljujemo za številne darove in šopke cvetja tudi vsem prijateljem!

S prisrčnimi pozdravi, hvaležna:

Danica in Jože Petrič

Od izida zadnje števila "Vestnika", januar 1977 so sledeči darovali za gradnjo našega doma v Horsley Park:

Dr. M. in Mrs. B. Colja	\$200.—
M. Sereni	200.—
T. Colnarič	200.—
O. Zorzut	100.—
F. Mramor	100.—
D. Borec	100.—
I. in J. Jež	200.—
Z. in D. Brkovec	-00.—
B. Marinc	300.—
M. Pahor	100.—
J. Petrič	100.—
J. Lah	100.—
M. Smuk	40.—
E. Dolinsek	40.—
E. Ribič	50.—
S. Šernek	50.—
M. Godec	50.—
T. Šanj	4.—

Vsem darovalcem najlepša hvala v imenu odbora S.D.S. Se naprej priporočamo na ta način bo slo delo dosti hitreje naprej.

NOVICE IZ SPRINGVALE

Sloga je naša moč

Ponosno je plapolala slovenska trobojnica med zastavami drugih narodov na letošnji proslavi "Australia Day" v Dandenongu. Preko sto slovenskih narodnih noš je vzbudilo občudovanje publike in v vseh tukajšnjih dnevnikih ter na radio in televiziji smo videli in slišali slovensko ime.

Največja zasluga za to gre odboru in članom Slovenskega kluba Planica v Springvale. Meseci priprav, ure in ure dela, desetine dobrovoljcev je uspelo dati afirmaciji slovenskega imena v tej zemlji povdarek, ki nam je prav v tem času vse večje etnične razgibanosti še prav posebno potreben. Tudi ostala tukajšnja slovenska združenja so se odzvala povabilu Planice in sodelovala na tej proslavi. S tem smo spet dokazali, da se Slovenci tukaj prav dobro zavedamo, da nam bo le s skupnimi naporami uspelo doseči, da nas bodo merodajni krogi dokončno priznali kot samostojno etnično skupino ter nam s tem avtomatično odobrili pravice, ki nam kot taki pripadajo.

Dosedaj smo bili na pravi poti. V preteklih mesecih še posebno smo lahko zabeležili lepe uspehe, katerih morda najpomembnejši je uvedba učenja Slovenščine na državnih šolah. Seveda je to vse šele začetek in trdno, pazljivo in složno bomo morali nastopati tudi v bodoče, ne samo, da si pridobimo nove ugostnosti temveč tudi, da ne izgubimo že pridobljenih.

Na žalost naša slovenska etnična skupina nima tako enostavnega stališča kot večina drugih, kajti otežkočeno nam je s tem, da tukajšnji merodajni krogi ne poznajo bistvenih razlik med narodi iz Jugoslavije. Še večjo zmešnjavo pa povzročajo oni, ki se iz kakršnihkoli razlogov zavzemajo za obstoj takozvane jugoslovanske etnične bitnosti. Toda primeri iz bližnje preteklosti nam kažejo, da bomo z močno zavestjo skupnosti uspeli. Saj vsi dobro vemo, da cilj našim prizadevanjem niso ustvarjanje neke male Slovenije v Avstraliji niti razdiranje

Jugoslavije tam preko morja; niti nismo gostinski delavci, ki so prišli sem samo, da si ekonomsko opomorejo. Mi smo si tukaj zgradili domove, ter si ustvarili družine. Nova, že tukaj rojena generacija se vedno bolj uveljavlja med nami. In kot takim nam je ambicija le ta, da si ohranimo družabno življenje v slovenski sredini, da ohranimo vsaj del naših tradicij in kulture ter jih prenesemo na mlajše generacije in končno, da z utrditvijo slovenskega imena v tujini tudi nekoliko primoremo k pogojem bodočega obstoja slovenskega naroda.

Prav dobro se zavedamo, da smo številčno premajhni, da bi se mogli brez škode vpletati v boje za interese drugih; prav dobro tudi vemo, da nam brez naših trdnih zahtev ali brez protiuslug nihče ne bo ničesar dal. Vse kar naše skupine premorejo v obliki premoženja ali kulturnih dobrin je nastalo od nas samih, iz naših žuljev. Niti Canberra, niti Ljubljana se ne moreta pohvaliti z velikodušno radodarnostjo do nas. Na drugi strani pa se sami dobro zavedamo, kakor nevarno je sprejemati darove od kogarkoli, saj je le redko, da darila nimajo nobenih "strings attached".

Če hočemo ostati prosti in neodvisni, zmožni delati po svoji volji in preudarku, za svoje potrebe, tedaj se lahko zanesemo le sami nase in nadaljujemo po poti, ki smo jo hodili do sedaj. In tak postopek mi v Viktoriji dajemo za primer tudi rojakom drugod po Avstraliji. Spomnite se na primer iz naše davne zgodovine, ko so Karantaski Slovenci poklicali na pomoč Bavarce da bi izgnali Obre. Obre jim je uspelo pregnati, toda Bavarci so ostali in nam gospodovali čez tisoč let.

V slogi in neodvisnosti, ne v številu in hlapčevskemu uklanjanju je naša moč in možnost doseči polnopravnost slovenskih etničnih skupin po Avstraliji.

SLOVENC NA AUSTRALIA DAY INTERNATIONAL FESTIVALU U DANDENONG-U

International Festival-u v Dandenongu Slovensko Društvo Planica, Springvale, je sprejelo povabilo, da se udeleži tridnevnega Internationalnega Festivala v Dandenongu in si s tem zadalo nalogo s sodelovanjem drugih društev Melbourne, da predstavi naš mali slovenski narod, tako bogat na lepi glasbi, narodnih plesih, slovenski kuhinji in sladki kapljici, naši novi domovini — Avstraliji.

Pa si oglejmo te-le slike in priznajmo, da lahko, če hočemo, kljub temu, da smo tako majhen narod, postanemo znani. Samo korajža, samozavest ter sloga je potrebna in že se nihče več ne vpraša: "Who are they?" Samo

škoda, da nimamo tudi slik od naših 140 požrtvovalnih sodelavcev, ki so vse tri dni pridno in veselo delali ter stregli obiskovalcem. Zahvala in čestitke vsem, ki so prispevali k našemu uspehu!

Posebne pohvale so vredne grupe "muzikantov", ki so tri dni neurudno in nesebično igrale in s svojo poskočno glasbo privabljale mnoge goste in plesalce v naš paviljon.

Barvnost slovenskih narodnih noš, balinarskih skupin ter ostalih sodelavcev v paradi, so s svojo številčnostjo predstavljali največjo in najbolj pestro etnično skupino na festivalu.

S. in R.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELI VSEM SLOVENCEM

IN PRIJATELJEM

SLOVENSKO DRUŠTVO

PLANICA — SPRINGVALE

POSTANI ČLAN S.D.M.

NOVICE OD VSEPOVSOD

O, HO, HO — ZAHTEVAM DENAR!

St. Gallen (Švica): V tukajšnjem mestu se je v banko prismejljal maškara in v smehu — se ve, s pravo pištolo v roki — zahtevala denar od bančnega osebja. Bančno osebje je takoj spoznalo, da se ne gre za smehljajoči karnival, ko je ošemljeni bandit odnesel 200.000 švicarskih frankov (približno 73.000 dolarjev). Medtem ko je preračunljivi bandit opravil premišljen "hold up", se je zunaj na ulici karnival nemoteno nadaljeval, kajti nihče ni niti najmanj posumil, kaj se je zgodilo v notranjosti banke.

PREBIVALSTVO POBEGNILO PRED OBLAKOM STRUPNEGA PLINA

Baton Rouge (ZDA) Strupeni oblak klorinskega plina se je po eksploziji v kemični tovarni razširil v predmestje Louisiana. Zelenkasti strupeni plin, ki lahko povzroči opekline v pljučih, se je ob vetru naglo pomikal proti predmestjem tega mesta. Kot protiukrep je policija takoj evakuirala vsa živa bitja iz teh predmestij, tako, da ni bila zaznana niti ena sama zastropitev. Zares ekspeditivna policija!

AVTOMOBILSKA 'FIESTA' — TOKRAT BREZ FORDA

20-tega februarja so v Londonu priredili pravcato parado novih verzij mini avtomobilov. Mini avtomobili se namreč iz ekonomskih razlogov (štednje goriva) vse bolj in bolj uveljavljajo v svetu. V tej tako imenovani "fiesti" so največ priznanj potegnile močne avtomobilске firme, kot so: Leyland s svojim 'Mini', Fiat 127, Renault 5, VW Polo, Pugeot 104 in Vauxhall Chevette. Ford, najmočnejša firma, proti pričakanju se ni z ničemer predstavila. Tudi druge ameriške firme se niso predstavile z manjšimi verzijami avtomobilov. S tega se da sklepati, da se Amerikanci še vedno navdušujejo za večja vozila, neglede na nujnost varčevanja goriva, medtem ko so Evropejci sprejeli varčevanje goriva kot nujnost. Kot Evropejci, tudi Japonci in mi v Avstraliji vse bolj in bolj posegamo po manjših vozilih iz dveh razlogov: predvsem jemljemo v obzir štednjo, drugotno pa tudi pokretnost vozila v že tako prenasajenem prometu.

Za nas v Avstraliji bo morda tudi zanimiv podatek iz Canberre, ki nam pove, da je (v običajno najslabšem mesecu za prodajo novih avtomobilov), v januarju tega leta prodaja novih avtomobilov narasla v primerjavi z januarjem lanskega leta kar za sedem odstotkov. Statistika pa nam zaenkrat še ne pove, katera vozila so šla najbolj v prodajo.

VOLILNA LEKCIJA IZ ZAPADNE AVSTRALIJE

19-tega februarja so imeli v Zapadni Avstraliji državne volitve.

No, čeprav so podobne državne volitve več ali manj državnega značaja (kdo bo boljše vodil administracijo in ekonomske posle države), vendar se iz takih in podobnih volitev lahko izlušči težnjo volilcev v federalnem, vseavstralskem duhu. Znano je, da federalen prijem trenutno ni najbolj popularen — zaradi sredine svoje volilne dobe, ko se vijak lahko nekoliko privije, tik pred volitvami pa nekoliko popusti.

Zatorej ni čudno, če se Premier Sir C. Court ni nič kaj preveč identificiral z osebjem federalne liberalne administracije.

Proti koaliciji nastopajoča opozicija Avstralske delavske stranke lahko da-

nes po znatni izgubi zabeleži, kako stereotipna in zgrešena je bila njena ne samo volilna kampanja, marveč tudi njena politika v vsej mandatni dobi. Delavska stranka je izgubila predvsem zaradi zgrešene politike v vprašanih države in rudninske politike — takoimenovane Mining policy. V volilni kampanji je Delavska stranka ves svoj napad osredotočila na rivalstvo in razlike med Deželno in Liberalno stranko, vendar to ni zadostovalo, kajti te razlike so se izražale zgolj medsebojno med partijama, ne pa v administraciji države, ki je kar povoljno opravila svoj mandat.

Po volilni zmagi je pričakovati, da po Premier Sir. C. Court še nadaljeval v naglem razvojnem vzponu svoje države in tudi v populaciji ter v gospodarskem porastu središča Perth, ki je, kot še nikoli pred njegovo administracijo, doživel pravcati razcvet. Ljubosumno pa bo moral čuvati in še gojiti dobre in še boljše vezi v koaliciji sami — med Liberali ter Nacionalno deželno partijo. Ne smemo pozabiti, da so Liberali že potrebovali Deželno stranko in da jo bodo morda v bodoče še potrebovali.

Za Delavsko stranko pa lahko pribijemo: razčistiti bodo morali svojo državno politiko v vprašanih ekonomije, administracije, predvsem pa bodo morali položiti več pažnje vprašanju vodilnega kadra.

K.K.

MORALNI DOLG AVSTRALIJE

Avstralija se je v bližnji preteklosti angažirala v tragični vietnamski vojni, danes, po nekaj letih končane vojne, pa se zanjo še vedno postavljajo vprašanja, ki jih je treba iz moralnih razlogov rešiti: v Tajlandu anmrč živi 77.000 izbežnikov iz Vietnamu, Kambodžie in Laosa. Doslej je Avstralija sprejela vsega 2.000 takih beguncev.

Trenutno prihajajo vesti iz Bangkoka, da je približno 500 takih beguncev v pripravljenosti, da se izkrcajo na severni obali Avstralije ter vstrajajo, da jih Avstralija sprejme kot emigrante. Ob zaključku tragedije v Indokini smo imeli v Avstraliji Whitlamovo administracijo, ki ni bila naklonjena niti tistim beguncem iz J. Vietnamu, ki so sodelovali z Avstralskimi četami, ali Embasadu v J. Vietnamu. Leta so minula, vendar tudi današnja liberalna

administracija ki je morda v tem pogledu za las boljša, še nima določenega stališča, kako naj se reši vprašanje teh nesrečnih ljudi. Avstralija vsekakor ne potrebuje, da bi ji nekontrolirano odlagali emigrante na severni obali, vendar, če ne bo sprejela nekakšno humano akcijo v tem smislu, mora računati na ilegalne pristanke, ob tem pa še, da jo bo ves svet ožigosal kot deželo, ki odvrta svoje moralne dolžnosti.

K.K.

RADIOAKTIVNO ŽARČENJE

Sydney, — Iz Hunters Hill je bilo nekaj družin pripeljanih na zdravniški oz. znanstveni pregled zaradi bojazni, da v sebi nosijo radioaktivno žarčenje. Družine prihajajo iz hiš, zgrajenih v Nelson Pde., ki so bile pred časom zgrajene na zemljišču stare uranske predelovalne tvornice.

Geigerjev števec, ki beleži radioaktivno žarčenje, je ob pregledu ugotovil da so vse te družine varne pred vsemi posledicami takega žarčenja.

ZA ŽRTVE POŽARJEV V VIKTORIJI

Sredi februarja so deželni požarji hudo razsajali po zapadnem predelu Viktorije. Takoj so se dobri ljudje iz Wimmere in Mallee zbrali, da priskočijo na pomoč žrtvam požara v okolici Horshama. Horsamska policijska postojanka, ki se je začasno spremenila v operativni štab za pomoč od požarjev prizadetih, je doslej sprejela znatno pomoč iz vseh delov Viktorije. Pomoč prihaja v vseh oblikah: denarju, hišni opremi in obleki, živini, balah sena, skratka z vsem, kar je pogorelim potrebno. Tudi država Viktorije je ponudila prav znatno pomoč.

TUDI V FRANCIJI BREZPOSELNOST NARAŠČA

Prvič v povojni dobi je v Franciji brezposelnost narasla na 944.700 brezposelnih. To število ne bi bilo prav toliko kritično, če bi ne zapažali še nadaljnji vspon brezposelnosti. Samo v mesecu januarju je bilo na novo prijavljenih 45.000 ljudi, ki so zgubili delo.

NATURALIZACIJA NOVONASELJENCEV

Uradna statistika nam pove, da je bilo v poslednjih dveh mesecih zabeleženih 62 ceremonij s 3.635 kandidati.

Taista statistika tudi pove, da je bilo

največ kandidatov (1.821) iz države Viktorije; ostale države pa so sledile z naslednjimi števili: NSW (980), Qyeensland (220), S.A. (186), W.A. (380), N. Ter. (48).

Toliko število na novo naturaliziranih dovolj jasno priča, željo novonaseljencev di bi se čimprej uvrstili med polno vredne državljane Avstralije.

NACISTIČEN NAPAD V NEW YORKU

F. Cowan (star 34 let) je, preoblečen v uniformo nacističnih ostrostrelcev, v središču New Yorka z orožjem napadel množico ljudi, med kateri jih je 5 obležalo mrtvih. Ko je blazneš pomoril toliko ljudi, si je sam sodil: ustrelil je še samega sebe.

Blaznež je bil poznan po svojih čustvih do nacizma. Adolf Hitler mu je bil vselej najvišji idol; nacistične skupinice zdolgočasencev v Ameriki pa so mu bile spremstvo v kovanju načrtov, kako bodo "osvobodili" ZDA.

NOVA POLITIČNA NADPOLICIJA V AVSTRALIJI?

Canberra: — Ministrski predsednik M. Fraser podvzema prve korake k formiranju politične nadpolicije ameriškega tipa — Nacionalni varnostni odbor. Ta policija naj bi koordinirala in nadzirala dela vseh ostalih varnostnih agencij, ki so doslej obstojale v Avstraliji. Nova policija naj bi bila po vzoru ameriškega National Security Councila, direktno odgovorna ministru strskemu predsedniku.

KOMPJUTER ZA AVTOMOBILISTE — ČLANE RACV

Viktorijski Avto klub RACV bo v kratkem času instaliral 2-milijonski komunikacijski kompjuter sistem za svoje člane na območju viktorijskih cest. Po trditvah RACV, bo ta sistem eden izmed najmodernejših na svetu, in bo, ko bo dograjen, v popolnosti s pritiskom na gumb v servisnih avtomobilih, kontroliral in dirigiral servis svojim 660.000 članom. Zatrjujejo tudi, da bo ta nov sistem znatno znižal stroške tega kluba in s tem pristojbine svojih članov.

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pisмено ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

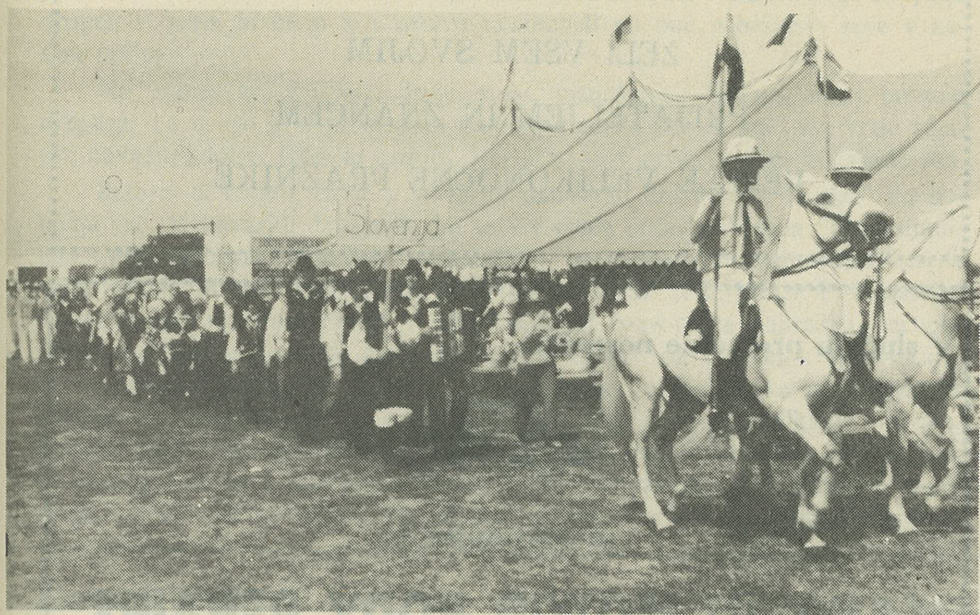
Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

DORIS STAVAR IN ANITA SLUGA

FOLKLORNA SKUPINA "MLAJŠI"

POVORKA V NARODNIH NOŠAH V SOBOTO

FOLKLORNA SKUPINA "MLAJŠI"

EDA IN GRETA POD SLOVENSKO ZASTAVO

SI SMO!

Prešernova slavnost

Člani Slovenskega društva v Sydneyu, so 13. januarja priredili 128. obletnico smrti našega velikega genija, v slovenski poeziji, Franceta Prešerna. Prijaznemu povabilu na to za nas Slovence pomembno slavnostno prireditev, so se odzvali predstavniki vseh slovenskih društev iz Sydneya, Wollongonga in tudi predstavniki društva Karantanije iz Canberre. Razumljivo je, da se predstavniki slovenskih društev iz oddaljenih krajev, niso udeležili te slavnosti, zaradi daljave in v zvezi s tem, omejene možnosti. Prepričani pa smo, da so bili z nami v duhu Slovenstva.

Otvoritveni govor je obdržal g. Ovijač, predsednik Slovenskega društva Sydney, ki je dal pomen te slavnosti. Prireditev je bila uspešna in zanimiva. Organizatorji Prešernovega večera so bili člani Slovenskega društva Sydneya, v harmoničnem sodelovanju s klubom Triglav. Kar je vse kakor lep vzgled, vsem slovenskim skupinam v Avstraliji. (Predvsem pa razdvojenim rojakom v Canberri). Člani Slovenskega društva Sydney, so poskrbeli za recitacijo izbranih Prešernovih poezij, člani pevskega društva Triglav, pa so nam zapeli venček prelepih domačih pesmi, pod vodstvom g. Bora Šelenbauerja. Prepričan sem, da se je marsikom ob tem domačem petju, prebudil občutek nostalgije.

Majhen narod smo Slovenci, toda naše kulturne dediščine v literaturi in Slovstvu na splošno, so tako bogate in široke, da se na tem področju, lahko s ponosom primerjamo z vsemi velikimi narodi.

Prešeren, o katerem v tem slučaju govorimo, je svetu dokazal, da je slovenska beseda lepa, bogata, pesniška in visoko kulturna. Njegovo neutrudljivo delo, je rodilo prvi vzpon in doslej največji dosežek, v slovenskem slovstvu v duhu poezije. Lepa in velika je bila njegova misel, katera se porodi samo iz čiste in iskrene ljubezni do naroda in narodne bitnosti. Zato so njegove poezije lepo zveneče, plemente in nesmrtno. Poleg njegovega umotvorstva, mu moramo prištevati tudi smelost. Kajti živel in ustvarjal je v obdobju, ko so nad Slovenstvom viseli črni oblaki zatiranja, od Austro-ogrške monarhije.

Vsi slovenski rodoljubi in ljubitelji Slovenske bitnosti, se bomo vedno spominjali Prešerna, kot največjega rodoljuba in svobodomisleca, ki se je pod težkimi pogoji, smelo potegoval za slovensko nacionalno idejo, predvsem Slovence v tujini.

Dejansko pa je širjenje naših kulturnih zakladov, ki so jih nam zapustili slovenski rodoljubi in udejstvovanje na tem področju, v harmoničnem sodelovanju, edino, za kar se je vredno potruditi. Le to bo rodilo dobre sadove in nam doprineslo dobro ime. Torej, da bomo upravičeno ponosni pripadniki visoko kulturnega naroda.

Vse druge negativne dejavnosti, pa je lovljenje vetra, v nekaterih slučajih celo podžiganje sovraštva. Z obujanjem zastarelih iluzij, katere je veter zgodovine že davno razblinil v zemeljski prah, je brez dvoma samo zapravljavanje talentov in dragocenega časa. Ne, da bi se delal preroka, toda čisto po preprosti logiki, kot tudi po zgodovinskih dejstvih, lahko sklepamo, da je skrajnost in samoljublja sebičnost pripeljala ne samo posameznike, temveč celo narode prej ali slej, do razočaranja. Poleg tega pa pokvarijo razpoloženje, do katerega je vsak miroljubni zemljan polnopraven, sebi pa samo po sebi umevno, ne plemeniti vtis.

Ciril Setničar

SPORED PRIREDITEV SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY DO JUNIJA 1977:

Nedelja, 10. april, Velikonočni ples, igra ansambel "SILVER STRINGS".

Nedelja, 24. april, Razvitje prapora SDS (to bo prva prireditev v počastitev 20. obletnice Slovenskega Društva!). SDS vam pripravlja bogat kulturni program, kakor tudi prijetno zabavo ob glasbi priljubljenega ansambla "Mavrica". Ne pozabite torej na 24. april!

Nedelja, 8. maj, Materinska proslava s plesom! Igra ansambel "MAVRICA".

Nedelja, 22. maja, "Kabaretski večer". Igra ansambel "SILVER STRINGS".

NA VSE PRIREDITVE VAS PRISRČNO VABI VAŠE

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

PRIREDITVE,

KI SO ZA NAMI

Odbor SDS je za letos pripravil bogat program zabav in proslav. Pravi-jo, da mora letos biti "bogato leto", ker je jubilejno 20. po vrsti, kar Slovensko Društvo obstoja. Prva zabava v Novem letu je bila 15. januarja in so jo imenovali "Sobotni večer". Dvorana je bila navkljub nepopisne vročini polna in tudi plesišče ni bilo prazno, saj so "Silver Strings" tako poskočno igrali, kot da njim sploh ni vroče.

30. januarja smo se zabavali na "Predpustnem karnevalu" ob zvokih "Mavrice". Čeravno maškare ni bilo nobene, so se za mizah rumenili domači krofi in rdeči "cviček". Bilo je veselo, kot da je že pravi pust.

8. februar je slovenski kulturni praznik, ko se spomnimo našega genija Prešerna. Na nedeljo 13. februarja se je v Horsley Parku vršila Prešernova proslava, ki sta jo organizirali Olga Lah in Ivanka Bulovec, ter so jo izvajali po večini odrasli, kar je bila prijetna sprememba. Kot gost pa je na proslavi nastopil moški pevski zbor kluba Triglav pod taktirko gospoda Bora Šedelbauerja, ki so ga poslušalci navdušeno pozdravili. Organizator-

jem, kakor tudi nastopajočim pristrčna hvala za lepo proslavo!

19. in 20. februarja pa je v Horsley Parku bilo živahno in veselo. Na sobotni zabavi je igral ansambel "Silver Strings", obisk rojakov je bil lep, žal pa so povečini prišli v "civilni obleki", kot da so izgubili žilico za humor. Na nedeljo ni bilo dosti boljše. Razen organizatorjev pustovega pogreba, pustove vdove, pogrebcev in "žalujocih ostalih" ni bilo pustnih šem, kar nas je presenetilo, ko smo lani imeli tako bogato pustno povorko, da je težko bilo izbrati tri najlepše in jih nagraditi. Izgleda da bo letos "resno leto", čeprav nosi dve sedmici in bi moralo biti veselo in srečno. Na nedeljskem pustovanju je igral ansambel "MISFIT", ki je bil prijetna sprememba.

To so torej prireditve, ki so za nami, pred nami pa je kot prvo Jožefovanje 19. marca. Vabljeni Jožice in Joški, Pepce in Pepčki, pa ne le godovnjaki, tudi vsi tisti, ki vam Jožice in Joški dolgujejo kozarček pijače... Saj veste, kdor praznuje, naj tudi "časti", kot se reče. Pa nasvidenje v Horsley Parku!

Danica

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

ŽELI VSEM SVOJIM

PRIJATELJEM IN ZNANCEM

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

V slučaju prometne nesreče:

se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetno popravilo Vašega avtomobila

DELAMO ZA RAZNE ZAVAROVALNICE

Vprašajte za: DARKO BUTINAR

ali: MARIO DELTOSO

Popravljamo in barvamo vsa osebna vozila,
tovornjake in avtobuse

15 LAWSON CRESCENT, THOMASTOWN, VIC. 3074

TEL. 460 4102

Ure: 8.30 — 6.00

Znanost, ki naj bi ponovno odkrila greh

“Če se hočemo ohraniti v bodočnost, se pravi preživeti krizo človeštva, moramo ponovno odkriti svoj greh!” To je namreč motto ekonomista-futurista Kenneth Bouldinga. Hollywood zaenkrat še ni izkoristil prilike, da bi na temo “Dan Prerokov” prikazal ‘novopečene’ preroke z vsem lustrom v nekakšnih vlogah Jeremiahov in Isaiahov.

MODERNI PREROKI

Moderni preroki v marsičem niso podobni svetopisemskim, vsaj v tem ne, da se ne preživljajo s puščavskimi kobilicami in divjim medom. Moderni preroki so uglajeni, prominentni gospodje z visokimi univerzitetnimi nazivi. Njih povdarek in apel za bodočnost je: *moralnost* in *etika*, in ne tehnološki čudeži! Z drugimi besedami izraženo: greh sedanosti lahko zruši še tako opevano tehnološko civilizacijo. Skratka, če hočemo misliti na bodočnost, moramo že danes pogoltniti grenko pilulo.

Pred dobrim desetletjem bi nihče ne toleriral aspiracij podobnih modrijanov. Vsakdo bi zmajal glavo, kajti znanost in tehnologija sta takrat dosegla svoj vrhunec. Z občudovanjem smo zrl nazaj, čeprav takrat nismo še videli naprej. Bili smo, bi rekel, pijani nad uspehi. Takrat nam nekako ni bilo zanimivo, kje živimo, v Londonu ali v Bongkoku, kajti že jutri boš živel v samem predmestju Disneylanda. Takrat tudi ni bilo vprašanje morale ali etike; važno je bilo, da si smotno uspel ter da si goltal čtivo te ali one prominentne revije. No, recimo, tudi takrat je nad nami visel Demoklejev meč — naraščanje komunistične vojaške moči. Toda nekako verjel si, da bo Zapad s svojimi vojaškimi naporji ter nadmočno tehnologijo preprečil kakršenkoli Sovjetski podvig. V Sovjetski nevarnosti smo videli hudiča, mi sami, v belih klobukih, pa imamo naloženo dolžnost, da se hudiču zoperstavimo in mu onemogočimo nadaljnje prodiranje. Skratka, z lahkoto smo s prstom pokazali na greh nekoga drugega.

ČUDEŽI NASPROTI DISKONTINUITETI

V 60-tem desetletju je bil ‘čudež’ zelo precizna beseda v prognotističnih slovarjev. Vsaka napoved za bodočnost se je glasila nekako takole: “Jasna in lepša bodočnost, polna novih, prijetnih odkritij. Živel boš boljše, kot doslej. Pripravi se za še večje tehnološke čudeže”. No, pogledajmo še nekaj briljantnih napovedi iz tistega časa:

Atomske elektrarne z neizčrpnimi viri energije;
direktne telefonske povezave z daljavami;
televizijski prenosi preko oceanov;
vesoljna potovanja, tudi na Luno.

Čutili smo nekako kontinuiteto znanstveno tehnološkega razvoja, in verjeli, da bo čudež sledil čudežu. Verjeli smo, da bomo že v toku našega življenja dospeli v dobo, ki bi jo le s težavo razlikovali od one nebeške — seve v našem orbitu.

No, danes že, eni več, drugi manj, instinktivno čutimo nekaj povsem drugega. To drugo bi v prisposobi najbolje izrazil: okusili smo vse vrste cigaret; navadne, dolge, filter in mentol. Rezultat — v prsih se nam je zasadil rak.

Zatorej ni čudno, če se v slovarjih današnjih dni beseda “čudež” ne pojavlja več. V slovarjih današnjih dni se vse češče pojavlja beseda “diskontinuiteta” (pretrganost). Podobna razglabljanja in uporaba te najnovejše besede se že oglašja od vseh strani sveta, predvsem pa iz razvitejših dežel; Pisec-esejist Lester Brown vidi bodoči svet v odmikanju od razvojnega napredka, ter odmikanje dejanske politične moči od razvitih industrijskih dežel k surovinskim in energetskim bazam; k deželam, ki posedujejo te energetske in surovinske bazene. Po mnenju taistega pisca se čedalje bolj zapaža odmikanje od ekonomske rasti v distribucijo mednarodne trgovine, ter obenem vse bolj in bolj se zapaža skrb za konservacijo okolja, v katerem živimo. “Najvažnejše zapažanje,” pravi pisec, “je vse bolj in bolj spontani revolt proti oblastvenim in

družbenim institucijam nasploh. Še pred dobrim desetletjem smo na take institucije gledali kot na svetinje.”

STARE PREROKBE PREDVIDEVAJO DANAŠNJO ZAGATO

Svetopisemski opazovalec Jeremia je že takrat opozarjal na dobo, v katero se mi dandanes z naglico pomikamo. Ni uporabljal moderne besede “diskontinuiteta”, govoril pa je o nezaslišanem terorju, splošni zmedi . . . , skratka o biču današnjega dne. Ob istem času je tudi drugi židovski vedež, Danijel, oznanjal, da bo pred koncem prišlo do kaotičnega stanja, terorja . . . Tudi vsi poznejši preroki so oznanjali hude stvari: “Ko se bodo železne kače vile po cestah . . . Ko bodo železni ptiči . . .”

V moderni dobi smo zapostavljali prerokbe in svaritve plejade teh vedežev. Njihove prerokbe smo smatrali za zastarele, in, vsekakor pretirane. Toda, pogledajmo, kaj ne zapažamo nov val zainteresiranost za krščanstvo — in s tem v zvezi za vse, kar je zajeto v bibliji. Biblija se še nikoli ni toliko brala, kakor prav danes! Besede Jezusa Kristusa vedno bolj pridobivajo na svojem pomenu. Res pa je tudi, da si marsikaj še ne moremo do popolnosti obrazložiti. Prerokbam ko so: “Sonce se bo zatemnilo . . . Zemlja se bo . . .” še vedno pripisujemo nekakšno pripono “licentie poetice”. Vendar led je prebit. Nova vizija se imperativno glasi: ključ v bodočnost je v morali in etiki, v odkritju greha!

Kot starodavni, tudi moderni preroki niso nič kaj priljubljeni med množicami. Za ušesa množic njih nauki zvene nekako pesimistično. Ušesa množice so prilagojena na vse nekaj lagodnejšega. Toda pogledajmo stvar globlje in videli bomo, da njihove teze niso pesimistične, marveč optimistične, saj naznajo spremembo; ne tehnično spremembo, marveč spremembo človekovega značaja v kvaliteto.

NOVA PRIČAKOVANJA

Vse doslej je večina uradnih in neuradnih institucij zakrivala oči proti novi smeri. Vendar pogledajmo: s čudeži opevana tehnologija še ni uspela očistiti nezdravega ozračja ne nad Los Angelesom, ne nad Tokiom, čeprav vemo, da ga je sama onesnažila. Teoretična impariteta nuklearne fizike tudi še ne odstranja nevarne tekme v nuklearnem oboroževanju.

Na ekonomskem področju, domačem in mnednarodnem se imperativno pojavlja vprašanje nesorazmerje med bogastvom in revščino. Veliki, kot mali poslovni ljudje že slutijo, da jim je za lastno eksistenzo nujno, da reagirajo v smeri približevanja h množicam, ki so vsak dan zahtevnejše. Le — te ne zahtevajo zgolj artikle, temveč tudi etični standard; od industrijalcev pa zahtevajo zaščito naravnega okolja, v katerem živijo.

MAR JE ŽE PREPOZNO?

Kot vidimo, nekatere spremembe že opažamo. Vrednosti so delno že spremenjene, in so v zagonu — naprej! Koliko in kaj (nič več kdaj!) je še potrebno spremeniti, bo verjetno stvar vse češčih diskusij, za in proti. Vendar ena stvar je jasna: nujne so temeljne spremembe, če se človeštvo hoče ohraniti v bodočnost. Novorojenčka bo treba krstiti z imenom Globalna filozofija.

Na gornjo temo že uglajeni preroki modernega časa morajo stopati po gazez svojih davnih prednikov v sandalih, ker so bili le-ti že takrat v bistrovidnosti naprej od današnje modrosti. V bibliji že takrat pravi Jeremia: “Obrnite se, vsakdo izmed vas, od hudičevih dejanj . . .”

No, saj, tudi novi preroki so že v zagonu. Seveda zaenkrat še v modernem duhu brez stalne aplikacije na stare prerokbe. Korakajo naprej z geslom: “Več morale in etike, in ne verjamite v tehnološke čudeže!” Človeštvo mora prisluhnuti temu klicu, sicer bo bodočnost kaj klavrna, za človeštvo katastrofalna. Ali pa kot bi postavili to stvar stari preroki: zagotovo se boste našli iz svojih grehov.

k.

ČRNA REDKEV

Če si zaprt, imaš pokvarjen želodec ali boleznj črevesja, če imaš slab apetit, si bled, če si bolan na ledvicah, sapniku, če imaš kamne na mehurju, ledvicah ali žolču, če krvavo kašljaš, če imaš gliste v črevesju — za vse to je uspešno naravno zdravilo črna redkev. Če ješ pred kosilom in pred večerjo črno redkev, bo pomagalo.

Proti boleznj mehurja, sečnega kanala, težkega odvajanja vode iz ledvic pij zjutraj na tešče in pred spanjem po 2 žlici redkvinega soka. Sok dobimo, če redkev drobno nastrgamo in iztisnemo skozi redko platno. Drugi sok pa dobro zdravi tudi pljučne bolezni, krče v prsih, astmo in pljuvanje krvi. Dobimo ga tako, da v redkev izvrtamo luknjo, jo napolnimo z medom in pečemo na žerjavici. Vsako jutro po 5 žlic tako dobljenega soka

pij dalj časa, potem se bo pokazal uspeh.

Lahko pa skuhamo redkev z medom v kisu in to zmes večkrat na dan pojemo po eno žličko, potem pomaga proti glistam, srbežu, tvorom in mooljem po koži.

Proti bolečinam vranice je dobro redkev kuhati v kisu in s to zmesjo obložiti bolno mesto. Ledvice pa si ozdraviš, če ješ dalj časa dvakrat na dan surovo črno redkev.

● Še nikoli se ni zbralo na enem kraju toliko ljudi z istim priimkom kot 18. oktobra 1969, ko je prišlo na povabilo zdraviliškega direktorja Heinza Müllerja v Müllerstadt v Vestfaliji (Zvezna republika Nemčija) na Müllerfestival več kot 2000 Müllerjev z vsega sveta. Tedaj so tudi izvolili za prvo in doslej edino “Miss Müller”,

fotografsko laborantko Heidi Müller iz Düsseldorfa.

● Najstarejše ljubezensko pismo sveta izvira iz leta 1630 pred našim štetjem in je prosilo za roko neke egiptovske princese. Ker je vrezano v glinasto ploščo, je verjetno tudi najtrajnejše ljubezensko pismo na svetu.

● Najdaljše ljubezensko pismo je odposlal leta 1875 pariški slikar Marcel de Lecture. Sicer ga ni napisal sam in tudi vsebinsko ni bilo posebno bogato. Svojemu tajniku je naročil, naj napiše 1.875.000-krat “Ljubim te”. Ta izpoved je bila namenjena dami njegovega srca Madeleine de Villatoire. Do števila ljubezenskih izjav pa je prišel tako, da je pomnožil s 1000. . .

● Največ ločitev si je privoščila Beverly Nina Avery, nekdanja barska

natakarica iz Los Angelesa. Svetovni rekord v tej disciplini je dosegla že leta 1975, ko je bilo 48 let. Takrat se je ločila od svojega moža Gabriela Averya in dosegla s tem rekordno šestnajsto ločitev. Izjava novinarjem: “Od šestnajstih mož mi jih je hotelo pet razbiti nos — in to samo zato, ker jim nisem bila zvesta. . . .”

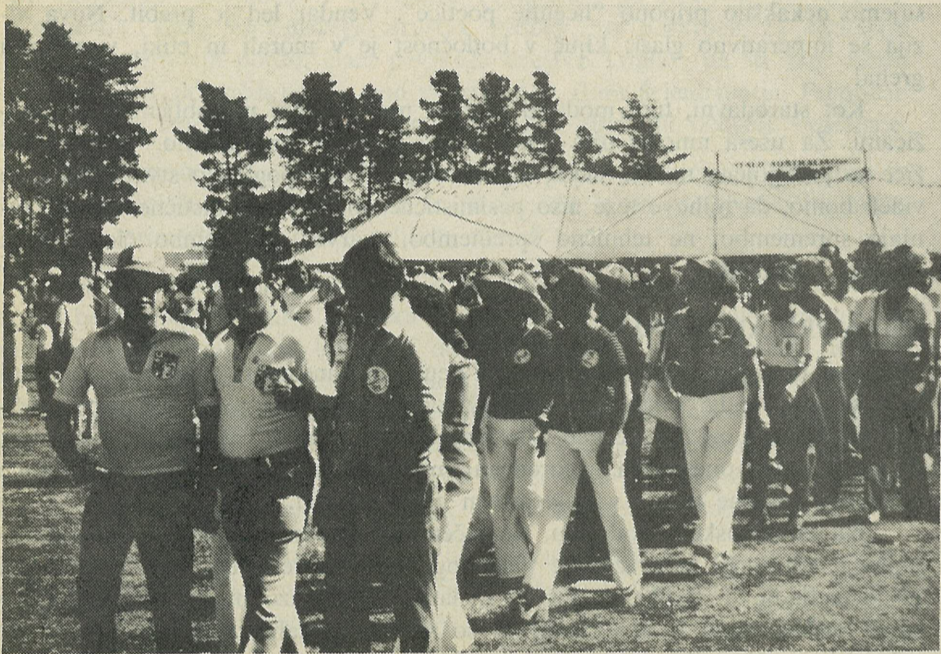
STE PORAVNALI
ČLANARINO?

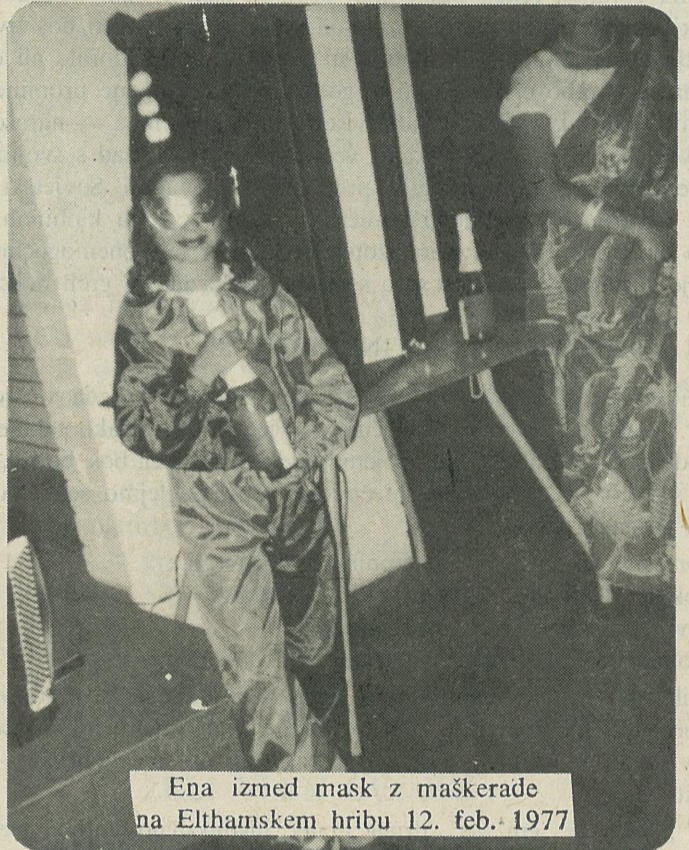
PLANICA

GEELONG

Peter Mandelj, Branko Zele, Pavel Sedmak

Ena izmed mask z maškerade na Elthamskem hribu 12. feb. 1977

BALINARJI SE OGLASAJO

Naši zelo aktivni in znani balinarji, balinarke S.D.M. v Elthamu zopet opisujejo tekmovanja ki so se vršila na zemljišču v Elthamu.

Ob sončanih popoldanskih nedeljah letijo krogle vse križem pri treniranju, da bi uspeli doseči prva mesta. Kjer pa so krogle okrogle zelo rade letijo same po svoji volji; zanesejo na levo, desno ali pa "štramba". Kljub vsemu temu jih naši balinarji pripeljejo po pravem cilju do mesta kjer oni sami hočejo. Takole si govori balinar prvak, "saj sem si sam sebi kos, ne pa kroglja meni." Z dobro voljo nasmehljani in z mirnim ponašanjem se doseže vse kar je mogoče. Kot na primer tekme ki so se vršile v Elthamu, središču S.D.M., s povezavo in prijateljstvom ostalih gostov — društev; S.D. Planica, S.D. Geelong, P.S.K. Jadran v soboto 5. in 6. februarja. Kljub vsemu navdušenju in dobri volji se niso mogle tekme odigravati v soboto radi dežja.

Si je pa seveda treba hladiti in tolažiti suha grla da odmevajo po prostorih dvorane mili glasovi in vse vrste melodij. Če ptički zunaj prepevajo, zakaj nebi tudi naši srkjančki v Elthamski dvorani prepevali in si kratek čas delali.

Drugi dan pa je bilo res lepo vreme. Zato so se tekme začele zjutraj ob 9h, da je bilo vse v najboljšem uspešnem mirnim zadovoljstvu: igre so se odigrale samo do 13 punktov radi prikraščenega časa. Spodaj imenovane tekme so bile zanimive, naj si bo trojka, četvorka ali pa ženska četvor-

ka. Ob sončnem dnevu so topli žarki pripeljali lepo število gledalcev in navijačev.

Za lačne trebuščke je pa ženska sekcija prisrbele okusno hrano. Tisti, ki jih pete rade srbijo so se ob zvokih mladih deklet, "Sava", lahko zavrteli in si nabrusili pete. Nato, podaritev pokalov. Naj ne pozabimo omeniti tudi naše sodnike, ter poguma, priznanja, truda in dobrovoljnega dela, ki ga tako lepo kažejo v slučajih nprilik pri balinarskih tekmih.

LESTVICA ODIGRANA V ELTHAMU NA DAN 5. IN 6. FEBRUARJA 1977

ŽENSKE EKIPE

1. S.D. Planica
 1. S.D. Planica
 2. S.D. Melbourne
 3. S.D. Geelong
 4. P.S.K. Jadran

MOŠKE ČETVORKE

1. S.D. Melbourne
2. P.S.K. Jadran
3. S.D. Geelong
4. S.D. Planica

MOŠKE TROJKE

1. S.D. Melbourne
2. S.D. Planica
3. S.D. Geelong
4. P.S.K. Jadran

V Geelongu so se vršile dne 5—6 marca kot zaključek letne sezone vseh štirih klubov, S.D.G., S.D.P., P.S.K.J., dvodnevne tekme. Seveda za organizacijo kuharicem, dobro postrežbo in prijaznost se Geelongu lepo

zahvaljujemo. Logično, dobra volja, lepo vreme, prijaznost, vse je pomagalo zmagovalcem. Kajne? Zelo je bila zanimiva igra trojke, med Geelongom in Jadranom, borba za eno točko (punt). Lestvica je spodaj navedena.

Ženske tekme so brez nadaljnega pomembne. Istočasno so se odigravale igre za S.B.Z.V. Zmagovalci prvih mest so bile ekipe katere so imele največ točk v teh štirih B. Zveznih dvodnevni tekmovanj, ki so se vršila na domu baliniščih: P.S.K. Jadran, S.D. Planica, S.D. Planica, S.D. Melbourne, S.D. Geelong.

LESTVICA ODIGRANA V GEELONGU NA 5. IN 6. MARCA 1977

ŽENSKA ČETVORKA

1. S.D. Melbourne
2. S.D. Geelong
3. S.D. Planica
4. P.S.K. Jadran

MOŠKA ČETVORKA

1. S.D. Melbourne
2. P.S.K. Jadran
3. S.D. Planica
4. S.D. Geelong

MOŠKA TROJKA

1. S.D. Geelong
2. P.S.K. Jadran
3. S.D. Melbourne
4. S.D. Planica

LESTVICA S.B.Z.V.

MOŠKA ČETVORKA	igr.	zmag.	točk	skupnih
S.D. Planica	12	10	10	
S.D. Geelong	12	6	6	
S.D. Melbourne	12	6	6	
P.S.K. Jadran	12	2	2	

MOŠKA TROJKA	igr.	zmag.	točk	skupnih
P.S.K. Jadran	12	5	8	
S.D. Geelong	12	7	7	
S.D. Melbourne	12	5	5	
S.D. Planica	12	5	5	

ŽENSKA ČETVORKA	igr.	zmag.	točk	skupnih
S.D. Melbourne	12	10	10	
P.S.K. Jadran	12	7	7	
S.D. Planica	12	4	4	
S.D. Geelong	12	3	3	

Zmagovalci S.B.Z.V. pokalov so bili:
 Ženska četvorka — S.D. Planica
 Moška četvorka — S.D. Melbourne
 Moška trojka — P.S.K. Jadran

B. ŽELE

.....
 — Naša soseda strahotno trpi, dan na dan in to samo zaradi svoje čvrste vere...
 — Seveda, ker verjeme, da so ji čevlji številka 36 prav!

* * *

Prva: "Lani sva se s Tonetom ločila in od takrat naprej pije..."

Druga: "Presneto, ta pa dolgo proslavlja!"